

33 קאמף פון ענויים, טיילווייז ווייל איר זענט געוואָרן אַ שוישפּיל
 דורך חרפות און צרות, און טיילווייז ווייל איר זענט געוואָרן
 34 טיילנעמער מיט די וואָס זענען אזוי באַהאַנדלט געוואָרן. וואָרים
 איר האָט געהאַט רחמנות אויף די וואָס זענען געווען אין קייטן,
 און האָט אָנגענומען מיט פּרייד די באַרויבונג פון אייער האָב
 און גוטס, ווייל איר ווייסט, אז איר האָט אַ גרעסער פאַרמעגן,
 און אַ באַשטענדיקס. פאַרוואָרפט דעריבער ניט אייער בטחון,
 35 וואָס האָט אַ גרויסע פאַרגעלטונג. וואָרים איר נייטיקט זיך
 36 אין געדולד, פּדי נאָכדעם ווי איר וועט האָבן געטאָן דעם רצון
 פון גאָט, זאָלט איר מקבל זיין די הבטחה. וואָרים נאָך אַ
 37 גאַנץ קליינע רגע וועט קומען דער, וואָס קומט, און וועט ניט
 פאַרזאַמען. און מיין צדיק וועט לעבן דורך אַמונה; און אויב
 38 ער ציט זיך צוריק, האָט מיין נשמה ניט קיין וואַילגעפעלן אין
 39 אים. מיר זענען אַבער ניט פון די וואָס ציען זיך צוריק צו
 פאַרדאַרבונג, נייערט פון די וואָס האָבן אַמונה מציל צו זיין
 זייער נשמה.

און אַמונה איז אַ פאַרזיכערונג פון זאכן, אויף וועלכע מע האָפט, יא
 אן איבערצייגונג פון זאכן, וואָס ווערן ניט געזען. וואָרים דערין
 2 האָבן די זקנים באַקומען אַן עדות, וואָס איז זיי געגעבן געוואָרן.
 דורך אַמונה פאַרשטייען מיר, אז די וועלטן זענען באַשאַפן
 3 געוואָרן דורך דעם וואָרט פון גאָט, אזוי אז וואָס סע ווערט
 געזען, איז ניט געמאַכט געוואָרן פון זאכן, וואָס שיינען צו זיין.
 דורך אַמונה האָט הַבַּל מקריב געווען צו גאָט אַ סך אַ בעסערן
 4 קרבן ווי קיין דורך וועלכן ער האָט באַקומען אַן עדות, אז ער
 איז אַ צדיק, מחמת גאָט האָט עדות געזאָגט אין שייכות מיט
 זיינע מנחות; און דורך אים, הגם ער איז טויט, טויט ער נאָך
 אַלץ רעדן. דורך אַמונה איז חנוך אוועקגענומען געוואָרן, פּדי
 5 ער זאָל ניט זען דעם טויט; און ער איז ניט געפונען געוואָרן,
 מחמת גאָט האָט אים אוועקגענומען. וואָרים איידער ער איז
 אוועקגענומען געוואָרן, האָט ער באַקומען דאָס עדות, אז ער
 א"י

6 איז וואוילגעפעלן געוואָרן פֿאַר גאָט. און אַן אַמונה איז ניט
 מעגלעך וואוילגעפעלן צו ווערן פֿאַר אים; וואָרים דער, וואָס
 גענענט פֿאַר גאָט, מוז גלויבן, אז ער עקסיסטירט, און אז ער
 7 איז אַ פֿאַרגעלטער פֿון די, וואָס זוכן אים. דורך אַמונה האָט נח
 נאָכדעם ווי ער איז געוואָרנט געוואָרן פֿון גאָט בנגיע זאָכן, וואָס
 מע האָט נאָך ניט געזען, מיט ייראַת־שמים געבויט אַ תּבֿוּה, מציל
 צו זיין זיין הויז; דורך דעם האָט ער פֿאַרמשפּט די וועלט, און
 8 איז געוואָרן אַ יורש פֿון דער צדקות, וואָס איז פֿון אַמונה. דורך
 אַמונה האָט אַבְרָהָם געפֿאַלגט, בעת ער איז גערופן געוואָרן
 אַרויסצוגיין צו אַן אָרט, וואָס ער האָט פֿאַדאַרפֿט באַקומען
 פֿאַר אַ ירושה; און ער איז אַרויסגעגאַנגען, הגם ער האָט ניט
 9 געוואוסט וואוהין ער איז געגאַנגען. דורך אַמונה איז ער געוואָרן
 אַ גֵר אין דעם לאַנד פֿון דער הבְּטָחָה, ווי אין אַ לאַנד, וואָס
 איז ניט זיינס, און האָט געוואוינט אין געצעלטן מיט יצחקן און
 10 יעקבן, די יורשים מיט אים פֿון דער זעלבער הבְּטָחָה; וואָרים
 ער האָט געווארט אויף דער שטאַט, וואָס האָט יסודות, וואָס
 11 איר ארכיטעקט און בוימיינסטער איז גאָט. דורך אַמונה האָט
 אפילו שָׂרָה אַליין געקריגן פֿוח טראַגעדיק צו ווערן, הגם זי
 איז שוין געווען אַריבער דער צייט, ווייל זי האָט געהאַלטן פֿאַר
 12 געטריי דעם, וואָס האָט מבֿטִיחַ געווען. דעריבער איז אויך
 אַרויסגעקומען פֿון איינעם, און דער, אַזוי גוט ווי געשטאַרבן,
 אַזויפיל ווי די שטערן פֿון הימל, און ווי דאָס זאַמד ביים ברעג
 13 ים, ניט צום ציילן. די אלע זענען געשטאַרבן אין אַמונה, הגם
 זיי האָבן ניט מקבל געווען די הבְּטָחָה, נאָר האָבן זיי געזען
 און זיי באַגריסט פֿון דערווייטנס, און האָבן מודה געווען, אז זיי
 14 זענען גרים און פֿאַרשיקטע אויף דער ערד. וואָרים די, וואָס
 רעדן אויף אַזא אופן מאַכן קלאָר, אז זיי זוכן אַן אייגן לאַנד.
 15 און וואָלטן זיי געווען געטראַכט פֿון יענעם לאַנד, פֿון וועלכן
 זיי זענען אַרויסגעגאַנגען, וואָלטן זיי געהאַט אַ געלעגנהייט זיך
 16 אומצוקערן. אַצינד אַבער באַגערן זיי אַ בעסער לאַנד, דאָס

הייסט, א הימליש. דערובער שעמט זיך ניט גאט מיט זיי, גערופן
 צו ווערן זייער גאט; ווארים ער האט פאר זיי אנגעברייט א
 שטאט. דורך אמונה האט אברהם בעת ער איז געפרואווט
 17 געווארן געבראכט יצחקן צו דער עקדה; און ער, וואס האט
 מקבל געווען די הבטחות, איז געווען גרייט מקריב צו זיין זיין
 18 פן יחיד; צו וועמען סע איז געזאגט געווארן: אין יצחקן זאל
 דיין זאמען גערופן ווערן, ווייל ער האט געקלערט, אז גאט איז
 19 ביכולת אים אויפצואוועקן אפילו פון די טויטע, פונוואנען ער
 האט אים אויך בדרך משל צוריק באקומען. דורך אמונה האט
 20 יצחק געבענטשט יעקבן און ישון, אפילו בנוגע זאכן, וואס האבן
 געדארפט געשען. דורך אמונה האט יעקב, ביים שטארבן
 21 געבענטשט יעדן פון יוספס זין, און האט זיך געבוקט אויף דעם
 קאף פון זיין שטעקן. דורך אמונה האט יוסף, בעת זיין סוף
 22 איז געווען נאענט, דערמאנט פונוועגן דעם יציאת מצרים פון
 די בני ישראל, און האט באפוילן בנוגע זיינע ביינער. דורך
 23 אמונה איז משה, נאכדעם ווי ער איז געבוירן געווארן געווען
 פארבארגן פון זיינע עלטערן דריי חדשים, ווארים זיי האבן
 געזען, אז ער איז א שיין קינד; און זיי האבן ניט מורא געהאט
 24 פאר דעם מלכס באפעל. דורך אמונה האט משה, בעת ער
 איז אויסגעוואקסן, זיך אפגעזאגט גערופן צו ווערן דער זון פון
 25 פרעהס טאכטער, און האט ליבער אויסדערוויילט צו ליידין מיט
 דעם פאלק פון גאט, איידער הנאה צו האבן אויף א צייט
 26 פון פענוגים פון זינד, מחמת ער האט פאררעכנט די חרפה
 פון משיחן פאר א גרעסער עשירות איידער די אוצרות פון
 27 מצרים; ווארים ער האט פאראויסגעזען דעם שכר. דורך אמונה
 האט ער פארלאזן מצרים, און ניט מורא געהאט פאר דעם
 גרימצארן פון דעם מלך; ווארים ער האט דערטראגן, ווי ער
 וואלט געזען אים, וועמעס פנים מע קען ניט זען. דורך אמונה
 28 האט ער געהאלטן פסח, און דאס שפרענגען פון דעם בלוט,
 כדי דער משחית פון די בכורים זאל זיי ניט אנרירן. דורך
 29 אמונה

אָמונה זענען זיי דורכגעגאנגען דעם ים־סוף ווי דורך יבשה;
וואָס די מצרים בעת זיי האָבן דאָס געפרואווט צו טאָן זענען
זיי דערטרונקען געוואָרן. דורך אָמונה זענען די מויערן פון
30 יריחו איינגעפאלן, נאָכדעם ווי זיי זענען אַרומגערינגלט געוואָרן
זיבן טעג. דורך אָמונה איז רַחב־הַזוּנָה נישט אומגעקומען מיט
31 די וואָס זענען געווען ווידערשפעניק, ווייל זי האָט אויפגענומען
די מַרְגְלִים בַּשָּׁלוֹם. און וואָס נאָך זאָל איך זאָגן? וואָרים סע
וועט מיר אויספעלן צייט, אויב איך וועל דערציילן פון גדעזען,
בָּרְקוֹן שמשזנען, יפֿתָחֻן פון דודן און שמואלן און די נביאים -
וואָס האָבן דורך אָמונה אינטערטעניק געמאַכט מלוכות, האָבן
33 געטאָן צדקות, האָבן מקבל געווען הבטחות, האָבן פאַרשטאַפט
די מיילער פון לייבן, האָבן פאַרלאָשן די קראַפט פון פייער,
34 זענען אנטרונען די שאַרף פון דער שווערה, פון שוואַכקייט
זענען זיי געמאַכט געוואָרן שטאַרק, זענען געוואָרן גיבורים
אין מלחמה, האָבן פאַריאַגט פרעמדע תּוֹלוֹת. ווייבער האָבן
35 באַקומען זייערע טויטע דורך תּוֹת־הַמֵּתִים; און אַנדערע זענען
געפֿיניקט געוואָרן, און האָבן נישט אָנגענומען זייער אויסלייזונג,
36 כדי זיי זאָלן זוכה זיין אַ בעסער תּוֹת־הַמֵּתִים. אַנדערע האָבן
איבערגעטראָגן שפּאַט און מלכות, און אפילו קייטן און תּפִּיסה.
זיי זענען פאַרשטיינט געוואָרן, זיי האָבן אויסגעשטאַנען נסיונות,
37 זיי זענען פונאַנדער־געזעגט געוואָרן, זיי זענען געטייט געוואָרן
מיט דער שווערד; זיי זענען אַרומגעגאַנגען אין שאַפּנפעלן
און ציגנפעלן, זיי זענען געווען פאַרלאָזן, געפֿיניקט, שלעכט
פאַהאַנדלט - וואָס די וועלט איז זיי נישט ווערט געווען - זיי האָבן
38 געוואָגלט אין מדבריות און בערג, אין אין היילן און לעכער פון
דער ערד. און די אַלע הַגִּם זיי האָבן געהאַט דאָס עדות, וואָס
איז זיי געגעבן געוואָרן דורך אָמונה, האָבן נישט מקבל געווען די
40 הבטחה, ווייל גאָט האָט אָנגעפֿרייט עפעס אַ בעסערע זאָך פון
אונדזערטוועגן, כדי אָן אונדז זאָלן זיי נישט ווערן שלימותדיק.

יב דעריבער, ווייל מיר זענען אַרומגערינגלט מיט אַזאַ גרויסן
וואַלקן